

Lúc đó khoảng 8;30 sáng, phòng cấp cứu rất ồn n. Một ông c khoảng trên 80 tu i b c vào phòng và yêu c u đ c c t ch khâu ngón tay cái. Ông c nói ông r t v i vì ông có m t cu c h n vào lúc 9 gi . Tôi b t m ch, đo huyết áp cho ông c xong, tôi b o ông ngời ch vì tôi bi t phải h n m t ti ng đ ng h n a m i có ng i đ n c t ch khâu cho ông. Tôi th y ông nôn nóng nhìn đ ng h nên tôi quy t đ nh s đích thân khám v t th ng ngón tay cái c a ông c . vì lúc đó tôi cũng không b n v i m t b nh nhân nào khác c . Khi khám tôi nh n th y v t th ng đã lành t t vì v y tôi đi l y d ng c đ tháo ch khâu ra và bôi thuốc vào v t th ng cho ông c . Trong khi sẵn sóc v t th ng cho ông c tôi h i ông là ông v i nh v y ch c là ông có m t cu c h n v i m t bác sĩ khác sáng hôm nay phải không. Ông nói không ph i v y nh ng ông c n ph i đi đ n nhà d ng lão đ ăn đ m tâm v i bà c v c a ông đó. Tôi h i thăm s c kh e c a bà c thì ông cho bi t là bà đã v i n d ng lão m t th i gian khá lâu r i và bà b b nh Alzheimer (b nh m t trí nh ng i l n tu i). Khi nói chuy n tôi có h i ông c là li u bà c có bu n không n u ông đ n tr m t chút. Ông c nói bà y không còn bi t ông là ai n a và đã 5 năm nay r i bà không còn nh n ra ông n a. Tôi ng c nhiên quá và h i ông c , " và Bác v n đ n ăn sáng v i Bác gái m i bu i sáng m c dù Bác gái không còn bi t Bác là ai n a?" Ông c mĩm c i, v nh vào tay tôi r i nói "Bà y không còn bi t tôi n a nh ng tôi v n còn bi t bà y là ai."

Khi ông c b c ra kh i phòng, tôi ph i c g ng l m đ kh i b t khóc. Tôi vô cùng xúc đ ng và th m nghĩ, " c gì đ i mình có đ c m t tình yêu nh th !" Tình yêu th t s không ph i là tình yêu thân xác, cũng không ph i là tình yêu lãng m n. Tình yêu th t s là s ch p nh n t t c nh ng gì đang có, đã t ng có, và s có ho c không. M i ngày b n nh n đ c r t nhi u email và ph n l n là chuy n vui ho c chuy n khô hài; nh ng th nh tho ng cũng có nh ng email mang theo nh ng thông đ p có ý nghĩa nh th này. Và hôm nay tôi mu n đ c chia x thông đ p này v i các b n. Ng i h nh phúc nh t không nh t thi t là ng i có đ c nh ng đ i u t t đ p nh t, mà là ng i bi t ch p nh n và s ng m t cách t t đ p nh t v i nh ng gì mà mình có đ c. Tôi hy v ng b n chia x ý t ng này v i nh ng ng i mà b n yêu m n.

"Cu c s ng không ph i là làm sao đ ch u đ ng cho qua c n bão, mà là làm sao đ bi t nh y múa dĩa i c n m a"